

הע"ז 71297/01/19 - מדינת ישראל נגד שגב אייל פרויקטים בע"מ, אייל דוד, שגב אהוד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

הע"ז 71297-01-19 מדינת ישראל נ' שגב אייל פרויקטים בע"מ ואח'

ת"פ 57076-01-21 מדינת ישראל נ' שגב אייל פרויקטים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט תומר סילורה

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ: עו"ד חגית רונן

נגד

הנאשמים

1. שגב אייל פרויקטים בע"מ

2. אייל דוד

ע"י ב"כ עו"ד עדנה סעאתי

3. שגב אהוד

גזר דין

1. כנגד הנאשמים הוגשו שני כתבי אישום נפרדים: כתב האישום בתיק הע"ז 71297-01-19 הוגש כנגד הנאשמים 1-2 ("להלן: כתב האישום הראשון") וכתב האישום בתיק הע"ז 57076-01-21 הוגש כנגד הנאשמים 1-3 (להלן: "כתב האישום השני")

בהתאם להחלטת כב' סגנית הנשיאה מיום 29.11.21 ובהתאם לבקשת הצדדים - התיקים אוחדו בפני.

עמוד 1

2. הנאשמת 1 היא חברה פרטית, שהפעילה מסעדה/ בית קפה בשם המסחרי "קפה נמרוד" בנמל ת"א (להלן: "החברה/המסעדה"). למען הסדר הטוב אציין, כי הנאשמת 1 היא חברה בחדלות פירעון ומונה לה נאמן במסגרת תיק חדל"ת 23993-10-20.

3. הנאשמים 2 ו- 3 היו הבעלים והמנהלים של החברה.

4. אלה הן העובדות נשוא שני כתבי האישום :

כתב האישום הראשון

ביום 26.7.2017 נערכה במסעדה ביקורת במסגרתה נמצאו 4 עובדים זרים שביצעו עבודות ניקיון ומטבח.

ארבעת העובדים שנמצאו עובדים במסעדה לא היו בעלי היתר שהיה בתוקף ואולם מאחר ושניים מהם הציגו בפני המסעדה אישור שהיה מזויף כלל כתב האישום 2 עבירות של העסקה שלא כדין ו-3 עבירות של אי עריכת ביטוח רפואי.

כתב האישום השני

במסגרת ביקורת שנערכה במסעדה ביום 26.6.2019 נמצאו 6 עובדים זרים מבצעים עבודות ניקיון ומטבח. ביום 30.7.2019 בוצעה ביקורת נוספת במסעדה והתברר כי 5 מתוך 6 העובדים הזרים שנמצאו עובדים במסעדה, נכחו בה גם במועד הביקורת הראשונה.

כעולה מכתב האישום השני, חלק מן העובדים שנמצאו בשתי הביקורות שהו בישראל ללא אשרה וללא שהמסעדה הסדירה את העסקתם אצלה, בגין חלקם לא נערך ביטוח רפואי לעובדים זרים ובגין חלקם לא הועבר חלק המעסיק בתשלומים שהיה עליו להפקיד בחשבון הפקדון.

המסעדה הואשמה בביצוע 2 עבירות של העסקת עובד זר שלא כדין לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: "חוק עובדים זרים") 46 עבירות של אי הפקדת חלק המעסיק בפקדון ו-7 עבירות של העסקה ללא עריכת ביטוח רפואי.

5. במסגרת הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים חזר בו הנאשם 2 מכפירתו בעובדות כתב האישום הראשון ומכפירתו בעובדות כתב האישום השני והסכימו להסדר טיעון פתוח במסגרתו כל צד שטח את טיעונו לעונש בפני. כמו כן הוסכם בין הצדדים כי הנאשם 2 יחתום על כתב התחייבות לפיו ימנע מביצוע העבירות שיוחסו לו במשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין כאשר גובה ההתחייבות הכספית היא 29,200 ₪ (ר' פרוטוקול עמ' 1).

עמוד 2

6. מאחר והחברה מצויה בחדלות פרעון הודיעה ב"כ המאשימה, כי שוחחה עם הנאמן אשר הסכים לאיחוד שני התיקים, ומאחר והחברה הודתה והורשעה בעובדות כתב האישום השני, הסכים הנאמן כי תודה ותורשע גם בעובדות כתב האישום הראשון.

7. הנאמן ביקש כי בית הדין ישים לב להודעה שהוגשה מטעמו בחודש נובמבר 2021 ממנה עולה, כי כנגד החברה הוגשו תביעות חוב בסכום כולל של 4 מיליון ₪ וככל הנראה לא ניתן יהיה לשלם לנושים סכומים כלשהם על חשבון חובה של החברה כלפיהם. בנסיבות אלה ביקש הנאמן, כי "בית הדין ינהג בענין זה בבחינת "מודה ועוזב ירוחם" ויסתפק בעונש כספי בסכום סמלי בלבד".

8. ב"כ המאשימה ציינה ביחס לנאשם 3 שעזב את הארץ במהלך חודש 2/20 ולכן ההליכים כנגדו הותלו בהתאם להוראות סעיף 94 (א) א לחסד"פ ולבקשת המאשימה.

טענות המאשימה

9. הנאשמים הורשעו בעבירות הקשורות בהעסקתם של עובדים זרים, חלקם ללא היתר שהייה כדין, אחרים ללא שנערך להם ביטוח רפואי ובגין אי העברת חלק המעסיק בתשלומי הפקדון.

10. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה: "לנאשם 2 מיוחסת עבירה של חובת הביטוח (צ"ל, כנראה, פיקוח - ת.ס) ביחס לעבירות אותן עברה הנאשמת בשים לב לכך שנערכה ביקורת נוספת והנאשמת לא פעלה להעסקת עובדים זרים כדין. לעניין חומרת העבירות מדובר בכתבי אישום יזומים אשר הוגשו בנסיבות עבירות של העסקה ממושכת שלא כדין, עבירה שלישית, ואי תשלום פקדון" (ר' פרוטוקול עמ' 3 שורות 21-24).

11. ב"כ המאשימה ציינה, שחוק עובדים זרים קובע ענישת מינימום בגין העסקה שלא כדין. "נקבע שהקנס העונשי לא יפחת מכפל קנס מנהלי. כאשר מדובר בהעסקה של מסתנן הקנס המנהלי הוא 10,000 ₪ כך שכפל הקנס הינו 20,000 ₪ לכל עבירה שנעשתה שלא כדין" (ר' פרוטוקול עמ' 3 שורות 29-31). מאחר וגובה הקנס המינהלי בעבירות פקדון עומד על 5,000 ₪ בגין כל חודש בגינו לא העביר המעסיק תשלומים לחשבון הפקדון, צריך היה הקנס שיוטל על הנאשמים לעמוד על 230,000 ₪ היות והורשעו ב-46 עבירות של אי העברת חלק המעסיק בתשלומים לחשבון הפקדון.

12. הקנס המינהלי הקבוע לצידה של העבירה של אי עריכת ביטוח רפואי הוא 5,000 ₪ "והקנס העונשי המקסימלי הוא 116,800 ₪" (ר' פרוטוקול עמ' 4 שורות 6-7)

13. ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בעבירות כלכליות חמורות, שנעשו במסגרת משלח ידם של הנאשמים

וגורמות לפגיעה בשוק העבודה ומפרות את החובה הבסיסית לשמור על זכויותיהם הסוציאליות של העובדים הזרים. עם זאת הוסיפה ב"כ המאשימה כי "בשים לב לחומרת העבירות ולקנסות הגבוהים שנקבעו ובהינתן מצבם הכלכלי והמשפטי של הנאשמים כפי שהוכח על ידי ב"כ הנאשמים לרבות הנאמן, כאשר נאשמת מצוייה בחדלון פרעון מתקדמים ואילו הנאשם 2 מצוי בהליכי הוצל"פ ונמצא בהסדר נושים. המאשימה תטען לעונש על דרך המקלה והקרובה מאוד לגובה הקנסות המנהליות כאשר על הנאשמת בתיק 71297-01-19 המאשימה תבקש להשית קנס בסך 37,000 ₪ בשים לב לפירוט העבירות כפי שצוין ולנאשמת בתיק 57076-01-21 המאשימה תבקש להשית קנס בסך של 265,000" (ר' פרוטוקול עמ' 4 שורות 13-18).

14. המאשימה הותירה את ההחלטה לעניין גובה הקנס שיוטל על הנאשם 2 לשיקול בית הדין. כמו כן, הצדדים הסכימו כי נאשם 2 יחתום על התחייבות כספית לפיה ימנע מביצוע העבירה למשך שנתיים מיום מתן גזר הדין, כאשר גובה ההתחייבות הכספית היא 29,200 ₪.

טענות הנאשם 2

15. ב"כ נאשם 2 טענה שהחברה העסיקה חמש מאות עובדים בכל סניפיה ברחבי הארץ ודאגה לכל זכויותיהם של עובדיה במשך 12 שנה. לדבריה "מדובר בחברה שנוהלה במשך שנים באופן תקין והולם כלפי עובדיה. לא מדובר בנאשמים שניסו להתחמק חלילה או לעבור עבירות מסוג הדברים ובוודאי שלא היו מעולם כתבי אישום כנגד הנאשם 2 בוודאי שלא וגם כנגד הנאשמת אני אומרת זאת על מנת להתרשם מאופן ניהולה של החברה.... אמנם הנאשם 2 לקח על עצמו את האחריות למרות שכעולה מהחקירות שהוא נחקר בטרם הגשת כתבי אישום הוא אמר במפורש שהוא אמנם היה אחד מהבעלים 40 אחוז היתה לו בעלות בחברה ואילו הנאשם 3 הוא היה הבעלים העיקרי בעל 60 אחוז בחברה כשלצערנו כאשר החברה החלה להכנס לקשיים כלכליים וצברה חובות עצומים שמעל 21 כ-5 מיליון שקלים הנאשם 3 פשוט יצא מגבולות המדינה" (ר' פרוטוקול עמ' 5 שורות 13-22). לפיכך, לא זו בלבד שלא מדובר בנאשם שניסה להתחמק או שעבר עבירות דומות אף אין מאחוריו עבר פלילי כלל

16. ב"כ נאשם 2 טענה לגבי נסיבותיו האישיות של נאשם 2. לדבריה הנאשם נכנס למשבר כלכלי עמוק ומפרנס 5 נפשות בעזרת משכורת אחת. אשת הנאשם מובטלת ומצבו האישי הביא לערעור מערכת היחסים עם רעייתו. כתוצאה מכך, נכנס הנאשם למשבר נפשי ממנו מנסה להשתקם. בנוסף, הנאשם לוקח אחריות על מעשיו אך מדגיש שהיה רק נגזרת (נושא משרה) ולא החברה עצמה. כחלק מהסכם הנושים, שילם הנאשם כ-500 שקלים מידי חודש אך מכיוון שהתשלום הכביד עליו כלכלית, נאלץ להגיע להסדר שבו ישולמו סכומי כסף מצטברים בשתי פעימות על ידי הוריו הפנסיונרים של הנאשם והוריה של רעייתו

דין והכרעה

17. ביום 10.1.12 פורסם תיקון מספר 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, (להלן - "החוק") בדבר "הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה".

18. תיקון 113 לחוק נותן עדיפות לעקרון ההלימות, עקרון הגמול. על פי עקרון זה, העונש הראוי לעבריין נגזר ממידת אשמתו ומחומרת מעשיו כאמור בסעיף 40(ב) לחוק הקובע כי "העקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העקרון המנחה)" (ראו-ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)).

19. על פי תיקון 113 לחוק קיימים שלושה שלבים במנגנון גזירת העונש כדלקמן:

בשלב ראשון נדרש בית הדין להכריע האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים- יש לבחון האם הנאשם הורשע במספר עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. ככל שמדובר במספר עבירות, יש לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. ככל שמדובר באירוע אחד, יש להמשיך לשלבים הבאים וככל שמדובר במספר אירועים, יש לקבוע עונש הולם לכל אירוע בנפרד או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 ג (א)(ב) לחוק העונשין).

20. בשלב שני נדרשת קביעת מתחם הענישה- סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 ט".

ניתן אם כן לסכם ולומר כי אמות המידה אשר יסייעו לקביעת מתחם הענישה הן אלו: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנהוגה ; נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט' ובהן הנזק שצפוי להיגרם מביצוע העבירה; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; יכולת הנאשם להבין את אשר הוא עושה וכדומה. עם זאת, הנסיבות האישיות של הנאשם אינן נשקלות בשלב זה, ואלה יבואו במסגרת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, אך לא בקביעת המתחם עצמו.

21. בשלב השלישי יש לגזור את עונשו של הנאשם - לאחר שנקבע מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך המתחם. לשם כך, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין כדלקמן - "בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 י"א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור, לפי הוראות סעיפים 40 ד ו-40 ה".

22. הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, מפורטות בסעיף 40 י"א לחוק העונשין ובכללן:

"הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחת הנאשם, הנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה ומהרשעתו, נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב, מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות

העבירה ולפיצוי הנזק שנגרם בשלה, שיתוף פעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, כאשר כפירה באשמה וניהול משפט ע"י הנאשם לא ייזקפו לחובתו, התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה, נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, התנהגות רשויות אכיפת החוק, חלוף הזמן מאת ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם או העדרו".

23. בנוסף ניתן לגזור עונש החורג ממתחם הענישה, היה והתקיים אחד מאלה: האחד המהווה חריג לקולא אם "מצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין); ושני המהווה חריג לחומרה, אם "מצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות וכי החמרה בעונשו והרחקתו מן הציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור" (סעיף 40 ה' לחוק העונשין).

האם מדובר בארוע אחד או בארועים שונים?

24. בע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים (2014) נקבע כי "על אף שמדובר בשישה עובדים ועל אף שהמחוקק הדגיש בסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים כי העונש הנקוב בו (לפחות לגבי הסיטואציה של הימשכות העבירה) הינו "לעובד" - שוכנענו, לפי כל אחת מהגישות שפורטו לעיל, כי מדובר ב"ארוע אחד" שמוצדק לקבוע בגינו מתחם עונש כולל אחד. כפי שעולה מהתאור העובדתי לעיל, מדובר בעבירה של העסקת ששה עובדים ביום נתון באותו אתר; באמצעות אותה חברת כוח אדם..."

בעניינו, כל אחד מכתבי האישום מהווה "ארוע אחד": הארוע הראשון, כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום הראשון, מתייחס לביקורת שנערכה במסעדה בשנת 2017 והארוע השני, מתייחס לביקורת שנערכה שנתיים לאחר מכן. שקלתי האם יש להתייחס לכל אחת מהביקורות שבוצעו ובגנים הוגש כתב האישום השני, כ"ארוע" בפני עצמו המחייב קביעת מתחם ענישה נפרד ואולם סברתי, שמאחר ומדובר בביקורת וביקורת חוזרת שארעה חודש לאחר מכן ומאחר ובביקורת הנוספת נמצאו אותם 5 (מתוך 6) עובדים שנמצאו עובדים בביקורת הראשונה, יש לראות באמור בכתב האישום, אף שמדובר בשתי ביקורות, כ"ארוע" אחד.

מתחם הענישה

25. עיון בלשונו של סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים מעלה, כי מדיניות הענישה הנוהגת היא קנס מינהלי:

"(א) מעסיק שעשה אחד מאלה -

...

דינו - כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף קטן זה - חוק העונשין), ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתנן - קנס פי ארבעה מהקנס כאמור באותו סעיף; נעברה העבירה לגבי עובד זר

שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו - מאסר שנה או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתן - מאסר שנה או קנס פי חמישה מהקנס כאמור באותו סעיף; היתה העבירה נמשכת, יוטל קנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לעניין זה, "מסתן" - מסתן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, (בסעיף זה - חוק למניעת הסתננות)."

26. הרף המינימלי של מתחם הענישה בגין עבירה של העסקת עובד זר המוגדר כ"מסתן" על פי החוק הוא 10,000 ₪ אילו הרף המקסימלי של הענישה עומד על פי חמישה מגובה הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, כלומר: 146,000 ₪ בשים לב שהעבירה נעברה לגבי עובד זר שהוא מסתן ובמסגרת עסקו של המעסיק/הנאשמת 1.

27. הקנס המינהלי בגין עבירה של העסקה ללא עריכת ביטוח רפואי עומד על 5,000 ₪ כקבוע בתקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - עובדים זרים) ואילו הקנס המקסימלי בגין ביצועה של עבירה זו עומד על 116,800 ₪ (פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק).

28. בעת בחינת מתחם הענישה הראוי יש לשקול את מהות העבירה בה הורשעו הנאשמים ובעניינם. אשר לחשיבות של עריכת ביטוח רפואי ביטוח רפואי, העסקה כדין והעברת תשלום פיקדון אצין, כי הוראות החוק מתייחסות בראש ובראשונה לצורך לשמור ולהבטיח את זכויותיהם הסוציאליות של העובדים הזרים ולוודא שמירה על הערכים החברתיים, הכלכליים ובריאותיים של העובדים הזרים. הבטחת זכויות אלו שומרת על הזכויות הטבעיות שמגיעות לכל אדם באשר הוא ומונעות פגיעה בתדמיתה של המדינה כמדינת חוק.

29. בהינתן כל אלה, מתחם הענישה בכל הנוגע להעסקת עובד זר בניגוד לסעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים נע בין גובה הקנס המינהלי לבין 30% מהקנס העונשי, כלומר: בין 10,000 ₪ ל-35,040 ₪.

מתחם הענישה בגין אי עריכת ביטוח רפואי נע בין גובה הקנס המינהלי, לבין 40% מגובה הקנס העונשי כלומר: בין 5,000 ₪ ל-46,720 ₪.

אזכיר, כי הקנס בגין אי העברת תשלומים לחשבון הפקדון עומד על 5,000 ₪ בגין כל אחד מהחודשים בגינם לא הועברו תשלומים ובענייננו, 46 חודשים ובסך הכל: 230,000 ₪. מתחם הענישה נע בין הקנס המינהלי לבין 40% מגובה הקנס העונשי, כלומר: בין 5,000 ₪ ל-92,000 ₪.

30. בכתב האישום הראשון הורשעה הנאשמת ב-2 עבירות של העסקה שלא כדין ו-3 עבירות של אי עריכת ביטוח רפואי ובכתב האישום השני הורשעה בביצוע 2 עבירות של העסקת עובד זר שלא כדין לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים, 46 עבירות של אי הפקדת חלק המעסיק בפקדון ו-7 עבירות של העסקה ללא עריכת ביטוח רפואי.

31. המאשימה טענה לעונש "על דרך המקלה והקרובה מאוד לגובה הקנסות המנהליים" כאשר בגין כתב האישום הראשון ביקשה להטיל על החברה קנס בסך 37,000 ₪ ואילו בגין כתב האישום השני ביקשה להטיל על החברה קנס בסך של 265,000 ₪.

32. ואולם, מאחר והחברה מצויה בהליכי חדלות פרעון והיות ולאור הודעת הנאמן אין לחברה נכסים או כספים שיוכלו לשמש להחזרת חובות בסך של 4 מליון ₪ שצברה כלפי נושיה, אני מוצא שיש להטיל על החברה קנס סימלי בסך של 100 ₪ בגין כל העבירות בהן הורשעה בשני כתבי האישום.

33. הנאשם מספר 2 הורשע בהתאם לעובדות כתב האישום הראשון בביצוע עבירות לפי סעיפים 2(א)(1), 2(א)(2), 2(ב)(3), 2(8) ו-5 לחוק עובדים זרים בהתאם לעובדות כתב האישום השני.

34. כזכור מדובר בשני ארועים שיש לגזור בגינם את עונשו של הנאשם 2 בהתאם למתחם הענישה שקבעתי לעבירות הנזכרות כאמור לעיל.

35. נסיבותיו המיוחדות של הנאשם 2 - איני יכול להתעלם מהעובדה שנאשם 2 הוא אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי קודם, שמתמודד עם קשיים כלכליים ונפשיים ומנסה לשקם את חייו ואת חיי משפחתו. ב"כ המאשימה ציינה בדבריה, כי מדובר במפרנס יחיד, אב ל-3 בנות, שלקח על עצמו את התחייבויות החברה ובמסגרת הליכי חדלות פרעון נערך עימו הסדר נושים בהתאם לו נדרש לשלם סכום של 500 ₪ לחודש וכי כיום הנאשם 2 הוא שכיר המשתכר 8,000 ₪ לחודש. ב"כ המאשימה אישרה כי הוצגו בפניה אסמכתאות לגובה החובות של נאשם 2 (ר' פרוטוקול עמ' 4 שורות 29-31 ובעמ' 5 שורות 1-2).

36. בנסיבות הענין מצאתי כי שיקולי שיקומו הכלכלי של הנאשם, מצוקתו כמו גם ההכרה והחרטה על העבירות שבוצעו שכנעו אותי כי מדובר במי שאין סיכוי שיחזור על ביצוע העבירות ועל כן מוצדקת סטיה מהרף התחתון של מתחם הענישה ופסיקת קנס בסך של 24,000 ₪ בגין כל העבירות בהן הורשע. הסכום ישולם ב- 24 תשלומים החל מה 1.8.2022

37. כמו כן יחתום הנאשם 2 בתוך 30 ימים ממועד המצאת גזר הדין לידיה על התחייבות בסך 29,200 ₪ להימנע מביצוע העבירות לפי חוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, למשך שנתיים.

38. הנאשם 2 יפנה למזכירות בית הדין לשם חתימה על התחייבות כאמור, וקבלת שוברים לתשלום.

39. לצדדים זכות ערעור על גזר הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 45 ימים מקבלתו.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.